

راهنمای تکمیل برگ بیهوشی

این برگ توسط متخصص بیهوشی در طول زمان انجام بیهوشی تکمیل می شود.

۱) بخش مربوط به کد پذیرش، شماره پرونده و کد ملی و نیز مشخصات بیمار و بخش بستری، مانند دیگر فرم های پرونده بالینی بوده و معمولاً در سامانه اطلاعات بیمارستان درج شده است و در زمان پذیرش یا بستری بیمار بر روی فرم چاپ می شود. تکمیل کننده باید اطلاعات مندرج را با مشخصات بیمار و سایر مستندات کنترل و مقایسه کند.

۲) تاریخ انجام بیهوشی یا پروسیجرهای دیگر، **وزن** بیمار به کیلوگرم، **قد** به سانتی متر و **مدت ناشتایی** بیمار به ساعت، توسط تکمیل کننده نوشته خواهند شد. اگر بیمار ناشتا نباشد، در این بخش، عبارت "ناشتا نیست" به فارسی یا PO به انگلیسی نوشته شود.

۳) **تشخیص پیش از عمل:** تشخیصی که سبب اعزام بیمار به اتاق عمل شده است. **عمل جراحی پیشنهاد شده**، نوع جراحی که برای بیمار انجام خواهد شد. برای مثال؛ بیماری با سابقه زخم معده، اکنون با درد و شکم حاد به اتاق عمل آمده است. در فرم بیهوشی وی، تشخیص پریتونیت ناشی از زخم معده سوراخ شده (Peritonitis secondary to perforated peptic ulcer) و عمل جراحی پیشنهاد شده، لاپاراتومی نوشته می شود.

۴) **Premedication:** داروهای مورد استفاده مانند فنتانیل، سوفتانیل، آلفنتانیل و میدازولام که برای آرام بخشی و sedate کردن بیمار استفاده می شوند، به همراه دوز دقیق مورد استفاده، نوشته می شوند. اگر پیش از القای بیهوشی، از داروی دیگری نیز استفاده شده است، برای نمونه stress dose داروهای استروئیدی یا داروهای کاهنده فشار خون، در این بخش به همراه دوز استفاده شده، نوشته می شوند. روش استفاده نیز باید نوشته شود؛ برای نمونه، اگر کلونیدین خوراکی به عنوان پرهمد استفاده شده، Clonidine 0.2 mg/PO یا اگر هیدروکورتیزون وریدی استفاده شده، Hydrocortisone 100 mg/IV نوشته خواهد شد.

۵) اگر برای بیمار Regional anesthesia انجام شده است، در ستون سمت چپ کنار عبارت علامت (☑) بزنید، اگر برای انجام آن از سونوگرافی استفاده شده است، کنار عبارت Ultrasound guided نیز علامت بزنید.

۶) **Sedation و MAC:** اگر بیمار سدیشن گرفته است، نام دارو و دوز و روش تجویز در بخش پرهمدیکیشن نوشته و در کنار عبارت Sedation علامت بزنید. اگر فقط مانیتورینگ برای بیمار انجام شده و جراح با لوکال آنستزی عمل جراحی را انجام می دهد، در مواردی مانند بیوپسی های سطحی، کشیدن درن، کشیدن ناخن،... و آنستزیولوژیست استندبای کنار بیمار است، MAC را علامت بزنید. (Monitored Anesthesia Care)

۷) اگر بیمار زیر بیهوشی است، کنار واژه **General** علامت بزنید. اگر پره اکسیژناسیون انجام شده، کنار Pre-oxygenation علامت بزنید و اگر با لوله تراشه اینتوبه شده، کنار Endotracheal tube علامت بزنید و سایز لوله را بنویسید. برای نمونه اگر با لوله تراشه ساده سایز ۷ اینتوبه شده، علامت کنار Endotracheal tube و عدد ۷ در جای خالی مقابل size نوشته می شود. اگر لوله double lumen سایز ۴۱ استفاده شده، افزون بر تیک کنار Endotracheal tube پیش از Size عبارت DLT را نوشته و مقابل Size عدد ۴۱ نوشته می شود. برای Microlaryngeal Tube نیز به همین شکل عمل می شود، ولی عبارت MLT درج می گردد.

۸) اگر از لارنژیال ماسک برای اداره‌ی راه‌هوایی استفاده کرده‌اید، بخش Laryngeal Mask را علامت بزنید، با توجه به اینکه گونه‌های پرشماری از لارنژیال ماسک در دسترس می‌باشد، اگر گونه‌ی ویژه‌ای از لارنژیال ماسک را استفاده کرده‌اید، زیر این بخش، نام آن گونه را بنویسید برای مثال: i-gel, Proseal, ... و ساینز لارنژیال ماسک را نیز مقابل Size بنویسید.

۹) اگر از Facemask برای پره‌اکسیژناسیون یا تهویه‌ی بیمار استفاده کرده‌اید، برای نمونه: در جراحی‌های کوتاه مدت مانند کورتاژ، کنار Facemask را علامت بزنید و ساینز ماسک را نیز بنویسید.

۱۰) اگر از لوله‌تراشه‌ی اسپیرال استفاده کرده‌اید، کنار Armored Tube تیک بزنید. ساینز لوله در قسمت endotracheal tube در بخش size، (بند ۷) یادداشت می‌گردد.

۱۱) اگر لارنگوسکوپ یا اینتوبیشن بیمار دشوار بود، کنار واژه‌ی Difficult علامت بزنید. آگاهی بخشی به بیمار و همراهان وی و هشدار درباره‌ی بیهوشی‌های آینده‌ی بیمار، باید جداگانه انجام بگیرند.

۱۲) در جراحی‌های روی راه‌هوایی، دهان و صورت، امکان آسیب ناشی از دستکاری همکاران جراح وجود دارد. پس از لارنگوسکوپ و اینتوبیشن بی‌پیامد، کنار Non-traumatic علامت بزنید. اگر به دنبال لارنگوسکوپ یا اینتوبیشن، آسیبی پدید آمد، پشت فرم و در بخش «عوارض هنگام عمل»، به دقت یادداشت نمایید.

۱۳) اگر روش اینتوبیشن، توالی سریع بود، Rapid sequence را علامت بزنید. توالی سریع، الزاماً به معنی استفاده از ساکسی‌نیل‌کولین نیست.

۱۴) اگر هنگام لارنگوسکوپ از مانور سلیک استفاده کرده‌اید، کنار cricoid pressure علامت بزنید.

۱۵) اگر القا و نگهداری بیهوشی تنها با داروهای تزریقی وریدی انجام گرفته است، TIVA را علامت بزنید.

۱۶) در بخش Intravenous line، ساینز هر آنژیوکت و محل دسترسی را بنویسید. برای مثال اگر یک آنژیوکت صورتی پشت دست راست و یک آنژیوکت سبز پشت دست چپ بیمار دارید؛ برای صورتی، 20 G, R. Hand و برای سبز، 18 G, L. Hand بنویسید.

۱۷) Monitoring: اگر خط شریانی برای پایش تهاجمی فشارخون بیمار برقرار کرده‌اید؛ در بخش Arterial line تیک بزنید و همانند بند ۱۶، محل و ساینز کاتتر شریانی را درج کنید. در مواردی که از سونوگرافی برای برقراری خط شریانی بهره‌برده‌اید، کنار Ultrasound علامت بزنید.

۱۸) اگر دسترسی به ورید مرکزی برقرار کرده‌اید؛ در قسمت Central Venous Line، محل دسترسی، ساینز کاتتر و استفاده از سونوگرافی را یادداشت نمایید.

۱۹) مانیتورهای وصل شده به بیمار را در بخش پایینی فهرست مانیتورینگ‌ها، علامت بزنید. اگر مانیتورینگ را وصل کرده‌اید که در این فهرست نیست، Other را تیک زده و نام مانیتورینگ را روبه‌روی آن بنویسید.

۲۰) Pressure points padding, Eyes Taped Shut: پس از بستن چشمهای بیمار با چسب و پدگذاری بخشهای تحت

فشار پیکر بیمار، این موارد را مشخص کنید.

۲۱) **هوشبرها:** در بالای نوار خاکستری رنگِ فرم، داروهای القا و نگهداری آنستزی را بنویسید. در سطر نخست، ایزوفلوران Iso، سووفلوران Sevo، و دسفلوران Des درج شده‌اند. برای نگهداری بیهوشی از هر کدام که استفاده می‌کنید، کنار آن تیک زده و درصد تنظیم شده روی وپورایزر را کنار علامت (%) بنویسید. هرستون مقابل این خط، نمایانگر یک ساعت است. در نخستین خطِ ستونِ مقابل این بخش، ساعت آغاز بیهوشی نوشته‌شده و درصد هوشبر استفاده شده نیز نوشته می‌شود. هر ساعت تا پایان بیهوشی، درصد هوشبر استنشاقی در ستون مربوط به آن ساعت نوشته می‌شود. برای نمونه اگر ساعت ۸ بیهوشی آغاز شده‌است، در بالای نخستین خطِ عمودی مقابل هوشبرها، عدد ۸ نوشته می‌شود و اگر از ۲٪ ایزوفلوران استفاده شده، در همان ستون ۲٪ نوشته می‌شود. اگر ساعت ۹ تا ۱۰، درصد ایزوفلوران استنشاقی به ۱/۵٪ فروکاسته شود، در ستون دوم ۱/۵٪ نوشته خواهد شد. درباره‌ی هوشبرهای استنشاقی دیگر نیز به همین شیوه عمل خواهد شد. اگر برفرض نوع هوشبر در میانه‌ی آنستزی تغییر داده شد، هوشبر دوم در ستون و ساعت مورد نظر با درصد استفاده شده، نوشته شود.

۲۲) گاز دوم به جز اکسیژن، در سطر بعدی ثبت گردد. اگر از هوا یا نایتروس اکساید استفاده می‌شود، کنار آن علامت زده و لیتر بر دقیقه‌ی این گازها نوشته شود، برای نمونه: Air 2 L/min. در صورت تغییر در فلوی این گازها در ستون‌های مقابل آنها و متناظر با ساعتِ تغییر، یادداشت می‌گردند.

۲۳) سطر پایین‌تر مربوط به ثبت فلوی اکسیژن است و تغییر فلوی اکسیژن نیز در ستون‌های مقابل آن و متناظر با ساعت تغییر، یادداشت می‌گردد.

۲۴) نام اپیوید مصرفی در سطر **Narcotic** نوشته شده و دوز مصرف شده در هر ساعت در ستون روبه‌رو یادداشت شود. برای نمونه اگر هر ساعت، ۵۰ میکروگرم فنتانیل تزریق می‌گردد، در ستون نخست Fentanyl نوشته شده و در هر ستون مقابل آن 50 µg/IV یادداشت می‌شود یا اگر اینفیوژن 50 µg/hr/IV رمی فنتانیل برقرار شده‌است، Remifentanyl نوشته شده و در ستون مقابل آن 50 µg/hr/IV درج می‌گردد. اگر در ساعتِ بعد، دوز را تغییر دادید، دوزِ هر ساعت را در ستونِ متناظر با همان ساعت بنویسید.

۲۵) اگر از هیپنوتیک تزریقی برای نگهداری بیهوشی استفاده می‌کنید، جلوی سطر Hypnotic نام دارو را بنویسید. مانند Propofol و mg/min آن را در ستونِ متناظر با ساعت، یادداشت کنید.

۲۶) در سطر پایینی، نام و دوز داروی شل‌کننده (Relaxant) را نوشته و مقدارِ تکرار شده در هر ساعت را در ستونِ متناظر و متناسب با هر ساعت، یادداشت کنید. برای مثال درج 30 mg/IV Atracurium در مقابل Relaxant و در هر ستون درج 10 mg/IV به معنای استفاده از ۳۰ میلی‌گرم آتراکوریوم برای القای شلی و ۱۰ میلی‌گرم وریدی در هر ساعت برای نگهداری آن است.

۲۷) اگر از رژیونال آنستزی برای بیمار استفاده کرده‌اید، در بخش‌های پیش‌گفته، ویژگی‌های رژیونال آنستزی را بنویسید. از آنجا که هیچگونه هوشبر و شل‌کننده‌ای استفاده نشده است، روی آنها خط کشیده و در ستون‌های مقابل آنها، داروی استفاده شده برای رژیونال آنستزی، مدل و سایز سوزن استفاده شده، تعداد تلاش برای انجام رژیونال آنستزی، وجود یا عدم وجود پارستزی، خونریزی یا عدم خونریزی هنگام انجام پروسیجر، محل انجام رژیونال (برای مثال، مهره‌های L4-L5 یا L3-L4 در اسپاینال یا بلوک آکزیلاری یا سوپراکلاویکولار در شبکه‌ی بازویی)، سطح بی‌حسی حاصل شده (برای نمونه، T10 یا T6 در اسپاینال) را یادداشت کنید. در

بلوکهایی که کاتتر نیز جاگذاری می‌گردد، مانند اپیدورال آنستزی، دوزهای تکرار شونده‌ی داروی لوکال آنستتیک را در ستون متناظر با هر ساعت در سطر **Hypnotic** بنویسید.

(۲۸) **مایع و خون** در بابتی بیمار در هر نیم ساعت، بعد از بخش هوشبرها ثبت خواهد شد. (در مقایسه یا ردیف بالایی، مشخص است که هر ساعت با یک خط عمودی باریک به دو نیم ساعت تقسیم شده است) در نخستین خانه‌ی هر سطر که خالی است، نام سرم دریافتی و در ستون‌های مقابل، حجم دریافتی آن به میلی‌لیتر در هر نیم ساعت یادداشت می‌شود. برای نمونه فرض کنید در خانه‌ی نخست از سطر نخست Normal Saline نوشته شده و جلوی آن برای نیم ساعت نخست 500 mL نوشته شده و برای نیم ساعت دوم 500 mL و در سطر زیرین، Ringer برای نیم ساعت نخست، صفرو برای نیم ساعت دوم، 150 mL درج می‌گردد. برای سرم‌های هاپرتونیک، کلویید و فرآورده‌های خونی نیز، نام هر یک در نخستین خانه‌ی هر سطر و مقدار مصرف شده در هر ساعت در ستون متناظر، یادداشت می‌گردد. برای نمونه؛ در خانه‌ی نخست سطر سوم Packed RBCs و در خانه‌ی مربوط به نیم ساعت سوم، 1 unit نوشته شده و در سطر چهارم 8.4% NaHCO₃ و در ستون نیم ساعت چهارم، 20 mEq نوشته می‌شود. بیمار فرضی بالا، در ساعت نخست، ۱۰۰۰ سی سی نرمال سالین و ۱۵۰ سی سی رینگر، در ساعت دوم یک واحد پک‌سل و ۲۰ میلی‌اکسی‌والان سدیم بی-کربنات ۸/۴٪ دریافت کرده است.

(۲۹) سطر نخست **مانیتورینگ**، مربوط به دیس‌ریتمی قلبی است. اگر در هر ساعت، دیس‌ریتمی دیده‌شد، در ستون‌های مقابل آن، متناظر با ساعت رخداد دیس‌ریتمی، نوع دیس‌ریتمی و تعداد رخداد آن را ثبت کنید. برای نمونه اگر ساعت ۸ کار را آغاز کرده‌اید و در ساعت ۹:۳۰ دو مورد PVC رخ داده‌است، در ستون دوم مقابل دیس‌ریتمی، نوشته می‌شود:

PVC X 2

(۳۰) در سطر زیرین، **FiO₂** تنظیمی در هر ساعت را ثبت کنید. عدد **FiO₂** باید از روی مانیتورینگ **FiO₂** ماشین بیهوشی خوانده و ثبت شود، پس باید هر روز و پیش از آغاز کار با ماشین، افزون بر کنترل عملکرد ماشین، نشتی، سلامت درپچه‌های دمی و بازدمی و درستی سامانه‌ی برق‌رسانی و باتری پشتیبان ماشین بیهوشی، باید آنالیزور اکسیژن ماشین بیهوشی را کالیبره کنید و از درستی کارکرد آن مطمئن شوید.

(۳۱) در محل ثبت **O₂ saturation (SpO₂)**، عدد نشان‌داده شده روی پالس‌اکسی‌متر را در هر ساعت، در ستون متناظر با آن ساعت از کار، درج کنید.

(۳۲) در سطر بعدی، **ETCO₂** یا همان دی‌اکسید کربن پایان بازدم است. عدد نشان‌داده شده روی کاپنوگرام مانیتورینگ را در هر ساعت، در ستون متناظر با همان ساعت در ردیف **End Tidal CO₂** یادداشت نمایید.

(۳۳) در ردیف مربوط به **BIS**، عدد نشان‌داده شده روی مانیتورینگ مربوط به عمق بیهوشی در ستون مقابل آن و متناظر با هر ساعت را ثبت کنید.

(۳۴) در سطر مربوط به **CVP**، فشار ورید مرکزی (اگر مانیتور می‌شود) ثبت خواهد شد. عدد نشان‌داده شده روی مانیتورینگ به همراه واحد اندازه‌گیری آن (میلی‌متر جیوه، سانتی‌متر آب یا ...) در ستون مقابل آن و متناظر با هر ساعت، ثبت گردد.

(۳۵) در دو سطر آخر میزان برون ده ادراری و خونریزی هنگام عمل، به میلی‌لیتر در هر ساعت در ستون‌های مقابل هر سطر نوشته‌شوند.

در صورتی که از یکی از مانیتورینگ‌های پیش گفته استفاده نمی‌کنید، می‌توانید نام آن را خط زده (برای نمونه CVP) و مانیتورینگ ویژه‌ای را که استفاده می‌کنید، به جای آن نوشته و برای هر ساعت ثبت نمایید.

۳۵) در بخش **Baseline Values** که مربوط به علائم حیاتی بیمار است، وضعیت پایه‌ی بیمار در ذیل آن ثبت شود و سپس فشار سیستولیک را با نشان **V** و فشار دیاستولیک را با نشان **A** ثبت نمایید. ضربان قلب بیمار را نیز با نشان **●** ثبت نمایید (هر ۱۵ دقیقه). در این جدول، هر خانه (خط عمودی نازک)، نمایانگر یک ربع و چهارخانه (خط عمودی پهن)، نشانگر یک ساعت است. برای ثبت زمان بادکردن و خالی کردن تورنیکه، در بالای این جدول و در زمان بادکردن تورنیکه، از حرف **T** که دور آن دایره کشیده شده است استفاده کنید و برای ثبت زمان خالی کردن تورنیکه، از همان نماد و یک خط مورب روی آن استفاده کنید.

۳۶) در بخش **تهویه** (انتهای نوار خاکستری)، اندکس‌های تهویه‌ای تنظیم شده روی ونتیلاتور ماشین را در هر ساعت ثبت کنید.

۳۷) در سطر **Position**، پوزیشن بیمار در هر ساعت از بیهوشی را یادداشت کنید.

۳۸) در سطر مربوط به **Risk** باید **ASA Class** بیمار ثبت گردد. در برگه‌های جدید، اگر بیمار کلاس **I** است، عدد ۱ و اگر کلاس یک اورژانش است، هم عدد ۱ و هم حرف **E** علامت زده خواهد شد.

در برگه‌های جدید، عدد ۶ نیز افزوده شده است که برای موارد پیوند اعضای بیمار مرگ مغزی (*Harvest*) استفاده می‌شود.

۳۹) در بخش **Reversal**، داروهای ریورس شل‌کننده را علامت بزنید و دوز مورد استفاده‌ی هریک را به میلی گرم، در زیر آن یادداشت نمایید.

۴۰) در انتهای فرم و پایان کار، نام تکنسین یا کارشناس بیهوشی و متخصص بیهوشی مسؤول با مهر و امضا درج شود. اگر بیمارستان دانشگاهی باشد؛ افزون بر نام تکنسین، نام دستیار آنستزیولوژی درگیر در آنستزی بیمار و نام آنستزیولوژیست مسؤول، نوشته شده و آنستزیولوژیست مسؤول امضا کرده و مهر بزند.

۴۱) خواهشمندیم خوانا و به تفکیک، مطلب هر بخش را در جای ویژه‌ی همان مطلب بنویسید.

راهنمای تکمیل پست برگ بیهوشی

۱) در بالاترین ردیف پست برگ بیهوشی، نام جراح، کمک جراح و پرستاران اسکراب و سیرکولر نوشته می شود.

(تکمیل بخشهای ذیل در این فرم، براساس گفتگو با بیمار و گرفتن شرح حال و بررسی پیشینه بیمار در اتاق عمل و مطالعه کامل پرونده بیمار و آگاهی از دیدگاه های همکاران مشاور می باشد).

۲) **نتایج آزمایشگاهی** که از HIS یا از پرونده ی بیمار استخراج شده اند، در ردیف بعدی نوشته شود.

۳) در بخش بعدی **نتایج پاراکلینیکی**؛ یعنی یافته های رادیوگرافی (مثل: بسته بودن زوایای کوستوفرنیک در Chest X-ray یا نمای چکمه ای قلب در گرافی قفسه سینه یا هر یافته ی رادیوگرافیک دیگر)، اکوکاردیوگرافی (از جمله: برون ده قلب EF، وضعیت دریچه های قلب، فشار شریان ریوی و ...)، الکتروکاردیوگرافی (برای نمونه: تکیکاردی، برادیکاردی، انحراف محور قلب، LBBB، RBBB، وجود PAC یا PVC و ...)، اسپیرومتری (برای نمونه: FEV1، FVC، الگوی انسدادی یا تحدیدی ریوی و ....) به دقت یادداشت کنید.

۴) **مشاوره قلب یا سایر مشاوره ها:** نتیجه ی مشاوره با همکاران دیگر مانند متخصصان قلب، غدد، ریه و تنفس، پزشکی قانونی، کودکان و ... را در این قسمت بنویسید.

۵) **حساسیت دارویی:** سابقه حساسیت های دارویی و غذایی یا فصلی را و نیز نام دارو یا مواد و غذای حساسیت زا را در این بخش یادداشت کنید.

۶) **عوارض پیش از عمل؛** هرگونه رخداد یا عارضه ی پیش آمده پیش از آغاز کار است، برای نمونه هرگونه افزایش یا کاهش فشارخون یا ضربان قلب، افت یا افزایش قندخون بیمار و ... را در این قسمت یادداشت کنید.

۷) **عوارض هنگام عمل؛** رخدادهایی را که در میانه ی کار و زیر آنستزی پیش آمده است، مانند واکنشهای ناشی از انتقال خون در اتاق عمل، خونریزی های غیرعادی و شدید هنگام جراحی، دیس ریتمی ها، ارست قلبی _ تنفسی و .... را در این کادر ثبت کنید.

۸) **عوارض پس از عمل؛** اتفاقاتی را که پس از پایان عمل در اتاق عمل یا ریکاوری رخ داده اند در این بخش ثبت خواهید کرد. در عمل سزارین، جنس و وزن و نمره ی آپگار نوزاد در دقیقه های یکم و پنجم را نیز در این کادر یادداشت کنید.

۹) در آخرین ردیف فرم؛ شرایط بیمار هنگام تحویل به ریکاوری (PACU- Post Anesthesia Care Unit) را ثبت کنید. در این بخش افزون بر علائم حیاتی، نمره ی درد بیمار بر پایه ی VAS (از ۱ تا ۱۰)، SpO₂ و FiO₂ و سطح هوشیاری بیمار رانیز ثبت کنید. اگر بیمار ترومایی است، سطح هوشیاری وی بر پایه ی GCS و از عدد ۱۵ محاسبه گردد و اگر بیمار، الکتیو غیرترومایی است، بر اساس Ramsay sedation scale و از عدد ۱ تا ۶ محاسبه خواهد شد.

۱۰) اگر بیمار مستقیماً از اتاق عمل به ICU منتقل گردد، در بخش پیش گفته، PACU را خط زده و بنویسید: ICU. ولی علائم حیاتی با همان روش، ثبت خواهند گردید.